

a

uvádějí

ZDENĚK ŠTĚPÁNEK

PAPRSKY V NEKONEČNU

ZDENĚK ŠTĚPÁNEK

PAPRSKY V NEKONEČNU

Svitavský rodák Zdeněk Štěpánek se věnuje psaní poezie od svých 17 let. Od této doby napsal již 11 básnických sbírek. Mimo to se autor také věnoval překladům hudebních textů, z nichž některé také přebásnil. Stěžejní se stala v roce 2007 sbírka "Paprsky v nekonečnu", která zahrnovala výběr jeho nejlepší tvorby, doplněný o nové básně. Tento soubor byl publikován přes nakladatelství Pragoline, kde vyšel v nákladu 500 ks. Výstava obsahuje některé básně, které byly poprvé uveřejněny ve sbírce Paprsky v nekonečnu a tyto jsou nyní doplněny o novější autorovu tvorbu z let 2008 až 2014.

Fotografie u jednotlivých básní se vztahují právě k této knize, kterou graficky doprovázejí. Paprsky v nekonečnu jsou již dnes svým nákladem vyprodány a staly se tak nejúspěšnější sbírkou jeho dosavadní tvorby. Mezi nejoblíbenější básníky autora patřili František Halas, Vladimír Holan a Josef Hora.

Mám rád písně řvoucích kytar

Mám rád písně řvoucích kytar
mám rád klavír tvořící první větu
mám rád housle hladící po těle
mám rád kontrabas přicházející z jiných světů
mám rád flétny tvářící se nesměle
mám rád bicí, které děsí
mám rád harmoniku znějící pod nebesy
mám rád struny, které znějí
mám rád akordy, jež vyprávějí
mám rád plačící saxofon
mám rád refrén, který žije
mám rád první i poslední tvůj tón
mám rád všechny tvoje melodie
mám rád struny řvoucích kytar.

Shangri - La

Je krásnější než Londýn, Paříž nebo Řím
srdce naplňuje rýmem líbezným
s krví modrou bez korunky je tak spanilá
když ji vidíš za svítání, hřeje jako oheň, jako slunce Shangri – La

je tak krásná, je tak křehká, je tak líbezná
v létě taje, v zimě kvete, od října až do března
oči skrývá, vlasy halí, tváře ukryla
na jednom místě, v jedněch dlaních leží Shangri – La

je jako knížka, jako papír, jako nepopsaný list
když tě líbá, když tě zraní, můžeš si v něm číst
kolikrát tu stála sama, kolikrát se modlila
v chrámu páně nanebevzetí, milosrdná Shangri – La

než hra skončí, než přijde potlesk, než padne opona
je čas vzdát se a potom Amen a jménem zákona!
sen tu končí, sen má jméno, jen noc už minula
a slunce září, nebe vlhne bez mraků Shangri – La

jako dech tvůj a krása perel se nese staletími
má jen bratra, nemá sestru a chce být mezi svými
kdybys viděl, jak se svléká a jak tančila
pad bys k zemi na kolena a volal Shangri – La

jako med i jako chilli, jak hrozny z kalicha
je tak ostrá, když trny tyčí a přece nepíchá
všechnu lásku, všechnu vášeň, vše už vypila
jak porcelán a samet křehká je má Shangri – La

už si stýská, ve tmě pláče, už je zajata
líbá hvězdy, rosí trávu a budí poupata
všechny hráze, všechny hradby i věže rozbila
jako duch i jako anděl je jméno Shangri – La

už jsi ji minul, už si ji našel, už ji nevidíš
v noci nespíš, ve dne tápeš a pořád jenom sníš
když voda padá, když světlo láme, nebe neschová
moje láska, moje světlo, moje Shangri - La.

Verše pro tebe

Chci vedle stát
chci tváře tvoje hladit
chci lásku svou ti dát
a navždycky tě chránit
chci s tebou usínat
ač vím, jak je to složitý
a do smrti se prát
se všemi pocity

nemohu tě znát
a nemohu tě ztratit
jak prostor mezi námi
lze ještě o kus zkrátit?
Když stojím nad skálou
a hledám ruce tvé
kéž teď za branou
požár propukne

a když ne
ať pád je to volný
do tmy bezedné
jsem blázen dobrovolný.

Vše, co jsme milovali

I kdyby ti žádnou píseň v rádiu už nezahráli
a zloděj ti všechno krásné vzal
vše, co jsme milovali
milovat budem dál

i kdybychom nic nového na světě už nepoznali
a osud nám všechny šťastné chvíle rozprodal
vše, co jsme milovali
milovat budem dál

i kdybychom měli potkat všechny, co nám ublížili
a kapitán s poslední lodí z ostrova už odplouval
vše, co jsme milovali
milovat budem dál

i kdybychom všechny náboje už vystříleli
a nezbyl tu jediný samopal
vše, co jsme milovali
milovat budem dál

i kdyby umřely všechny sny, o kterých jsme kdy snili
a chlad se nad naší hlínou rozplýval
vše, co jsme milovali
milovat budem dál
a navždy vzpomínat.

Z lásky se prý nestřílí

Kulka se nikdy nemýlí
letí přesně, když zacílí
letí přesně, když zacílí
a pak, že z pravdy se prý nestřílí

pohlazení lásky je jako křídla motýlí
pohled tvůj, když rozptýlí
pohled tvůj, když rozptýlí
noc, v níž jsme byli opilí

stokrát se mi vrátily
věty, o kterých jsme mluvili
věty, o kterých jsme mluvili
na prach vše krásné pak spálily

rozum se někdy pomýlí
pojd', svlékneme se na chvíli
pojd', svlékneme se na chvíli
z lásky se prý nestřílí.

Lod'

Když vidíš lodi zád'
v obzoru krvavém
osudu řekneš ať
a srdci řekneš - jdem,

za neznámem - do dálky,
kde nevidíš už lod'
kéž vrátila by se nazpátky
než smrt ti řekne - pojd'

a když se nevrátí, tak ať
smrt ti rychle řekne - pojd'
když vidíš lodi zád'
když nevidíš už lod'.

Jas

Poražen
klesá v jas
láskou zasažen

ubitý padá na zem
kde plameny rozpalují v nás
doteky zářící hned
dvojím rázem

ve výkřiku nahém
jak souboj řas
kolébá tě dvojím blahem

jmény květin
jež ukradl čas
potom teď i předtím

láskou zasažen
zas stoupá v jas
tebou poražen.

Malíř

Rozehrává barvami
věty v netušené rytmy
když na paletě míchá mi
obraz tvého přítmí

z náznaků vášně bijící
srdce - pramen nemoci
kreslí polibek rychle mizící
za vzdechy půlnoci

v průvanu mraků pod nebesy
skryje naše stíny
jak tmu jež zhltnou syté lesy
větve medovými

v černi doslovné
jež padne na zem jak podstrčený list
jen jednou a víckrát ne
můžeš si v ní číst.

Namaluj

Namaluj mi zátiší
ať tě nikdo neslyší
namaluj zeď, co ti brání
namaluj touhu dotknout se mých dlaní
namaluj pohár malin, jenž ti tolik chutná
namaluj strach z absolutna
namaluj mi svoje noty
namaluj z tanečních prošlapané boty
namaluj radost všedních chvil
namaluj ulici, v níž jsem tě objevil
namaluj hůl, jež tvůj otec zlomil
namaluj první i poslední tvůj omyl
namaluj mi stíny jemné
namaluj důvěru, jež vkládáš do mne
namaluj vteřiny, jež si tvoje srdce šetří
namaluj výbuch vášně do povětří
namaluj mi život celý,
namaluj místo, kde vzít i zemřít bychom měli
namaluj svítání i konec dne
namaluj, co tě napadne
namaluj mi zátiší...

Famagusta

Modrý smutek se zrcadlí
v příboji tvých vln
slané slzy ti z očí vypadly
jak roh ruiny po dešti pum

za obzorem matně doutná půlměsíc
vlajku Turků krví barvící
neslyšíš tu vůbec nic
jen plamen dýchá na svíci

nebe se už dávno vzdalo
svou velikost tu prostírá
slova nářků vyplakalo
na hřiště, jež tu umírá

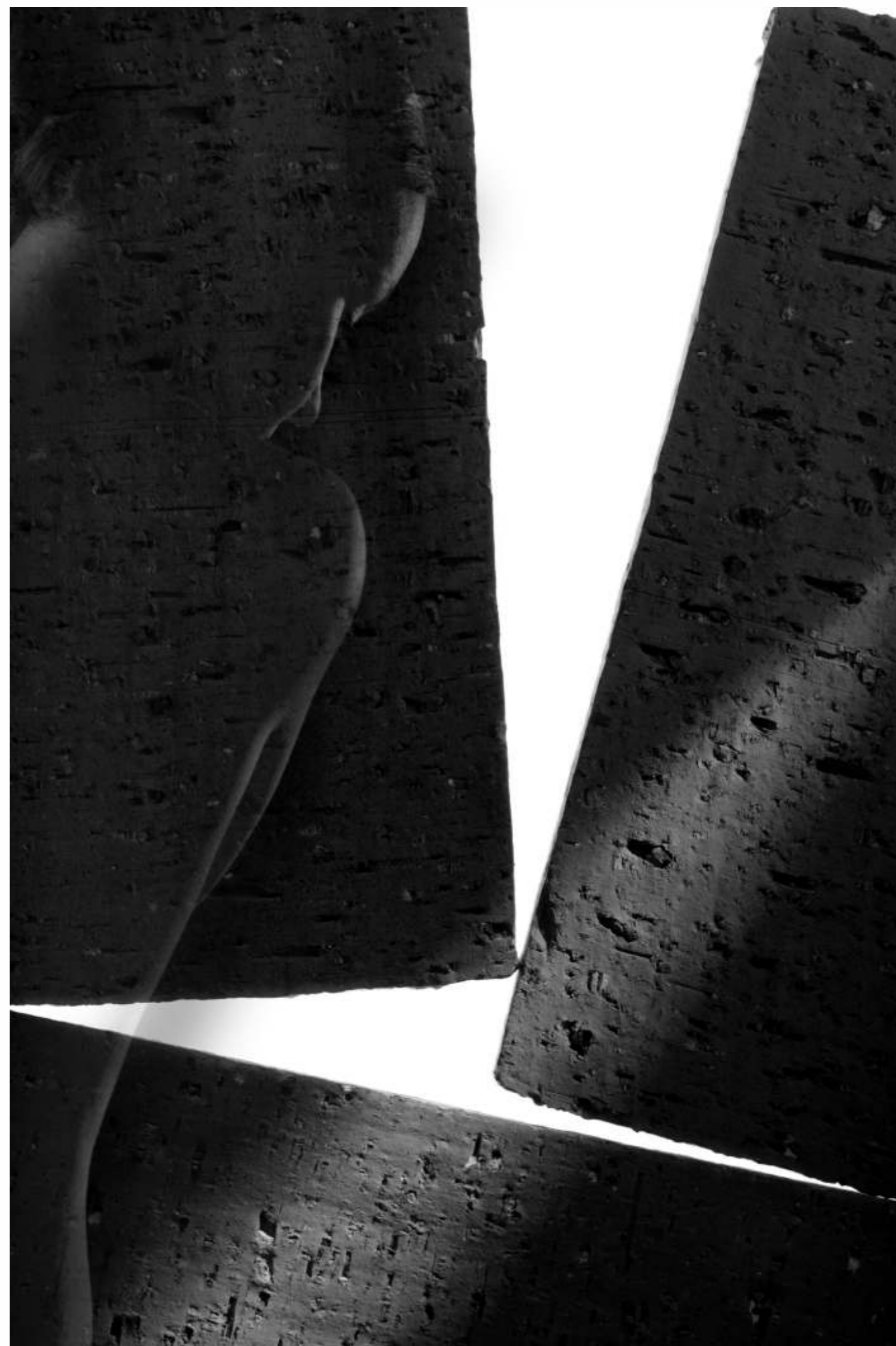
za ostny se třpytí písek
psi tam štěkají ze všech sil
voják s nožem víru usek
město bohů vysídlil.

Soustrojí

Jak dobře namazané soustrojí
vše klape, zapadá, nic nikde nestojí
jak dobře namazané soustrojí
televizi, internet do zásuvky zapojí
jak dobře namazané soustrojí
měníš štěstí se smutkem a někdy obojí
jak dobře namazané soustrojí
zůstáváš sama ve svém postoji

jak dobře namazané soustrojí
lepíš plakáty k odboji
jak dobře namazané soustrojí
rány potíráš mastí ať se zahojí
jak dobře namazané soustrojí
krajíc chleba chudým ukrojí
jak dobře namazané soustrojí
klopíš hlavu v bílém závoji
jak dobře namazané soustrojí
kupuješ vše, co nic nestojí
jak dobře namazané soustrojí
přikládáš do ohně
a nemluvíš o boji.

Živá zed' 2

Živá zed' byla v letech 2012-2014 realizačním místem svitavských básníků. Tento úspěšný koncept se stal odrazovým můstkem k dalšímu originálnímu využití zdi. Zdi, u které se procházející už naučili zastavit a třeba i zamyslet nad myšlenkami a slovy, které na zdi nacházeli.

Od 1. května 2014 zde vzniká nová expozice zaměřená na podporu lokálního umění. Jejím cílem je dostat umění blíže k lidem a prezentovat autory, kteří často tvoří jen do šuplíku nebo jen sobě a známým pro radost. Nebo prostě nemají čas či možnosti vystavovat. Chtěli bychom, aby i tato díla mohla ožít. Umělci a umělecké skupiny, které se do projektu zapojí si budou moci „pronajmout“ nově vznikající výstavní prostor uprostřed města Svitavy a mít v něm po dobu jednoho měsíce vlastní autorskou výstavu jedenácti objektů. Projekt se snaží oslovit hlavně autory a autorské skupiny tvořící v následujících kategoriích: 1. verše a krátké povídky, 2. fotografie, 3. kresba a karikatura, 4. jiné, bez omezení na region. Autor dodá materiály, které by chtěl vystavovat (v případě básní a povídek stačí textový dokument, v případě fotografií doporučujeme formát s koncovkou .jpg, v případě kreseb kvalitní scan či fotografii, anebo originál, který je možno nechat kvalitně oscanovat, originál bude navrácen). Živá zed' nabízí 12 originálních výměnných „rámů“ o velikosti A3 a A4. Je tedy potřebné dodat 11 objektů + informaci o autorovi. Tím je autor zařazen do databáze, ze které je vytvářen kalendář vždy na dvanáct měsíců dopředu.

Všechna díla, která se na výstavách objeví budou vždy po výstavě též k vidění ve virtuálním prostoru internetu na stránkách MMG Svitavy v sekci Živá zed' 2. Vznikne tak reprezentativní databáze nekomerční lidské šikovnosti.

GPS: 49°45'21.629"N, 16°27'58.622"E

Umístění: Na horním konci náměstí Míru, vedle budovy bývalého Svitavanu (dnes Albert).

www.muzeum.svitavy.cz

www.bozimlyny.com